

HAYALLERİMİZİN IŞIĞINDA-3

Cuma – Cumartesi - Pazar

Mehmet ASLAN

Cuma

Derviş Vural Hocamızın “Sunı Dünyalar, Sunı Canlılar” konusunu kendine has esprili sunumuyla öğrencilerimize keyifli bir eğitim süreci yaşamalarını sağladı. Tek hücrelilerden, bakterilerden başlayıp canlıların karmaşık yapısını hazırlamış olduğu animasyon ve benzetmelerle öğrencilerimizin düzeyine indirgeyerek onların temel düzeyde bilgi edinmelerini sağladı. Canlı ve cansız sistemlerin işleyişini kavramamızı sağladı.

Seminerin ardından öğrencilerimizden ayrılıp öğretmenler için hazırlanan ikinci seminer için seminerin yapılacağı binaya geçtik.

Konu “Sürdürülebilirlik” Işıl Ruhi Sipahioğlu Hocamız doğal kaynakların verimli ve dengeli kullanılmasıyla birlikte, çevresel ve ekonomik etkileri de göz önünde bulundurarak gelecek nesillere yaşanabilir bir dünya bırakabilmenin önemini açıkladı. Tüm öğretmen arkadaşlarla birlikte karbon ve su ayak izlerimizi hesapladık. Alacağımızı basit önlemlerle su tüketimimizi ciddi anlamda azaltabileceğimiz fark ettik. Sadece

bugünün değil, yarının çocuklarını da düşünerek onlara yaşanabilir bir dünya bırakmak adına üstümüze düşen görevleri içselleştirebiliriz.

Öğleden sonra Kurtuluş ve Cumhuriyet Müzelerini ziyaret etmek üzere ODTÜ'den ayrıldık. İlk olarak Kurtuluş Savaşı'nın da komuta merkezi olarak kullanılmış. 23 Nisan 1920'de meclisin etrafında toplanan binlerce vatanseverle açılmış Kurtuluş Savaşı'nın komuta merkezi olan Kurtuluş Müzesini ziyaret ettik. Yeni Türkiye ilk ve önemli kararlarına şehitlik eden bu binada ilk Anayasamız, İstiklal Marşımız, Lozan Barış Antlaşmasının kabulü gerçekleşmiş ve yine burada Cumhuriyetin ilanı ile birlikte Gazi Mustafa Kemal'in Türk Devletinin ilk Cumhurbaşkanı seçilmesi meclis oylamasıyla kabul edilmiştir. Mustafa Kemal ve silah arkadaşlarının yürüdüğü koridorları, çalışma odalarını, meclis kürsüsünü ve salonu gördük. Müzenin atmosferi o kadar etkileyiciydi ki sanki onlar hala orada memleketin kurtuluşu için çareler arıyor, hararetle tartışmalara giriyor, Mustafa Kemal Paşa kürsüden inanç ve kararlılıkla mebuslara hitap ediyor bizler aralarında sessizce ilerliyorduk.

Ardından ikinci meclis binasına doğru yürüyüşe geçtik, bugün Cumhuriyet Müzesi olarak kullanılan binanın ön cephesinin görür görmez Cumhuriyetin 6. Yıl dönümünde Mustafa Kemal ve mebusların binadan çıkarken fotoğraflanan karesi gözümün önüne geldi. Selçuklu, Osmanlı ve Cumhuriyet dönemi mimari özelliklerini bir arada barındıran bina; "dün buradaydık, bugün buradayız, yarın da burada olacağız." mesajını veriyordu. Modern Türkiye'nin en önemli kararları burada alınmış, Atatürk ilke ve inkılapları burada kabul edilmişti.

Tülin Hocamızla başlayan seminer süreci yine onun semineriyle sonlandırdık. Soru sormanın cevap vermektense daha zor olduğunu, soru yazma aşamasında dikkat etmemiz gereken noktaları örnek sorular ve sınıf içi etkinliklerle aktardı.

Akşamüzeri bastıran yağmur bu güzel günlerin bitmekte olduğunu habercisi gibiydi. Bir an bile durmayan İLKİYAR

gönüllülerinin ikram ettiği çayları alan öğretmenlerimiz hüznü melankolik bir ruh haliyle yağmurun sesini dinliyor, kokusunu içine çekiyor ve camda bıraktığı sanatsal çizgileri izliyordu. Yağmurun getirdiği huzur hissiyle kim bilir ne hayallere dalıyorlardı. Birçoğu geride eşlerini, anne-babalarını ve evlatlarını bırakarak burada bulunuyordu.

Karmaşık duygular içindeydik çünkü o akşam İLKİYAR evini ziyaret edecek, Hüseyin Hocamız bizi misafir edecekti. İLKİYAR evi ODTÜ'nün hemen çıkışında küçük şirin bir evdi. Bahçe kapısından içeri girdiğimizde İLKİYAR'ın küçük bahçesinde insanın doğaya bağlılığını artıran ve hatırlatan yağmurun rayhasını içimize çektik. Ardından İLKİYAR'ın ofisi olarak kullanılan eve geçtik.

Kitaplıkların doldurulduğu evde dikkat çeken detaylar vardı. Türkiye Haritası ve çevresine iliştirilmiş fotoğraflara uzun uzun baktım. İLKİYAR'ın daha önce ulaştığı uzak köy ve kasabalardan çocukların fotoğrafları vardı. Her biri saf içten bir gülümsemeye objektife bakmış muhteşem kareler ortaya çıkmıştı. Tek başına bu birkaç fotoğraf bile katlanılan zorlukları, gayreti, büyük işerin nedenini anlamaya yetiyordu.

İLKİYAR gönüllüsü Merve Hocamızın hazırladığı sunumu izledik. Merve Hocamız Almanya'daki Üniversite-Sanayi işbirliği için örnek teşkil eden Fraunhofer modelini aktardı. Fraunhofer modeli, üniversitelerin ve sanayinin birlikte çalışarak yenilikçi çözümler üretmesini teşvik eden ve bu

sayede ekonomik kalkınmaya katkı sağlayan bir iş birliği modeli olarak öne çıkıyormuş.

Sunumun ardından Hüseyin Hocamızın etrafında toplanarak onun İLKİYAR anılarını dinledik. Hüseyin Hocamızın aynı zamanda iyi bir öğretmen olduğu açık, kolay kolay tavsiye vermiyor anlatımlarından çıkarım yapmamızı bekliyordu. Öğretmenlerimizin de katkılarıyla duygu yoğunluklu hoş sohbet gerçekleştirdik.

Cumartesi

Yaz Bilim Okulunda son gün gelmişti. Sabah kahvaltısının ardından gelenek haline gelen ODTÜ girişindeki bilim ağacına gelerek anı fotoğraflarıyla hatıralarımızı ölümsüzleştirdik. Ardından Anıtkabiri ziyaret etmek üzere yola çıktık. Yıllar önce üniversiteden yeni mezun olduğum dönemde Anıtkabir'i ilk kez ziyaret etmiş Atatürk'ün ideallerini, vatanseverliğini, çalışkanlığını, eğitime verdiği önemi, onu ölümsüz kılan değerleri öğrencilerime anlatmanın ve onlarla Anıtkabir'i tekrar ziyaret etmenin hayallerini kurmuştum.

Daha görevimin ilk yılı tamamlamadan bu hayale kavuşmuş evlatlarımla Ata'nın huzurundaydık. İLKYAR için tören hazırlığı yapılmış çelenk sunumu için tören askerleri önde öğrencilerimiz hemen arkalarında bizlerde onların ardından Anıtkabir'in 42 basamaklı merdivenlerini çıkmaya başladık. Her bir basamakta heyecanımız büyüyor kalp atışlarımız hızlanıyordu. Mozeleye ulaştığımızda saygı duruşu başladı. Bu hüznü sessizlik anında Atamızın hayatını ve mirasını düşündüm. Eğitime ve öğretmenlere verdiği değer beni gururlandırmış aynı zamanda büyük bir sorumluluk bilincini de aşlamıştı. Yeni nesil bizim eserimiz olacaktı.

Bu amaç için bir kez daha kendime söz verdim. Törenin ardından Anıtkabir Müzesini ziyarete başladık. Atatürk'ün kişisel eşyalarının, cumhuriyetin kuruluş döneminde kaleme aldığı yazı ve mektupların sergilendiği salonları ilgi ve merakla gezen öğrencilerimiz. Milli mücadele yıllarındaki zorlukları, hayatını ortaya koyan kahramanları bir daha görmüş ve daha yakından tanıma imkanı yakalamışlardı. Müzenin son bölümlerinde yer alan Atatürk kitaplığı öğrencilerimizin en çok dikkatlerini çeken bölümlerden oldu. Atatürk'ün okuduğu kitaplardan oluşan büyük kütüphaneyi hayranlıkla ve merakla incelediler.

Anıtkabir ziyaretinden sonra MTA Tabiat Tarihi Müzesine yolculuğumuz başladı. Müze bahçesinde gerçek boyut ve özelliklerine uygun olarak tasarlanan dinazor modelleri bizi

karşladı. Özenle hazırlanan binada bizi ilk olarak dev dinazor ve deniz canlılarının iskeletleriyle karşılaştık. Sadece büyük iskeletler değil taşlaşmış kalıntılar ve minik fosiller de özenle sergilenmiş. Müze tarih boyunca yaşamış canlıların çeşitliliğini anlamamız ve bilimsel merakımızı uyandırması bakımından unutulmaz anlar yaşattı.

Renkli mineraller, kaya türleri ve kristal yapıları, jeolojinin karmaşıklığını gözler önüne seriyor, kristallerin ışıkla girdiği etkileşim büyüleyici anlar yaşatarak dakikalarca izlememizi sağlıyordu. Uzay temasının da işlendiği müzede ay yüzeyinden alınan taşı görme ve inceleme fırsatı bulduk. Bu eminim ki hem öğretmenlerin hem de öğrencilerin unutamayacağı değerli bir deneyim oluşturdu.

Şehirden biraz uzaklaşmak üzere otobüslerdeki yerimiz aldık. Şarkılar, türküler eşliğinde yaklaşık 40 dakikalık yolculuğun ardından Kahramankazan'daki Ütopya Bahçe'ye ulaştık. Burası çocukların doğayla bütünleşebileceği, sosyal becerilerini geliştirecek oyunlar oynayabileceği, keyifli zaman geçirecekleri harika bir ortamdı.

Gönüllüler ve öğrencilerimiz hemen ortama uyum sağlayarak etkinlik ve oyunlarla vakit geçirmeye başladı. Eşref Hoca'nın volkan deneyi çocuklara eğlenceli bir öğrenme fırsatı sunmuş oldu. Diğer taraftan bazı öğrencilerimiz çevreden topladıkları kayaç örneklerini heyecanla orada bulan Eşref hocamıza getiriyor meraklı gözlerle sorular soruyorlardı.

Bilim okulunda son saatlerimiz, son sohbetlerimiz başlamıştı. Yaklaşık bir haftalık süreç, sadece yaşadığımız eğlenceli aktiviteler ve keyifli sohbetlerin ötesinde güçlü bağların kurulduğu anlarla doluydu. Etkinlikler sırasında

öğrencileri izlerken deneyimlediğimiz duyguların, doğaya ve topluma yaklaşımımızın benzer olmasıydı belki de bu bağları güçlü yapan. Her bir öğretmenimizin anılarını dinlerken her birimizde 'iyi ki öğretmen olmuşum' düşüncesi beliriyordu.

Saatler ilerledikçe ayrılık düşüncesi de omuzlarımıza yüklenmeye başlamıştı. Yürüyüşlerimiz sırasındaki kahkalarımız, akşam sohbetlerimiz, hep birlikte keşfedilen yeni yerler, yeni öğrenmeler... hepsi birer anı olarak geride kalacaktı. Ayrılığın getirdiği

duygusal karmaşa ve hüznün yaşanan anların değerini daha derinden hissetmemizi sağlıyordu.

Sinan öğretmene yaklaşan gönüllümüz aracın onları alması için hazır olduğunu söyleyince Sinan öğretmenin çocuk masumiyetiyle “çok erken ama, lütfen biraz daha kalalım.” Sözü unutulmayacak anlar arasında girdi. Vedalaşmalar duyguların en yoğun yaşandığı anlardı. Kucaklaşmalar, teşekkürler, gelecek yıl tekrar bir arada olma umudu vedalaşmanın derin duygusunu bir nebze olsun hafifletiyordu.

Daha derin duyguları öğrencilerimiz arasında da görürüyorduk kısa sürede derin arkadaşlık bağları kurulmuş, buğulu gözlerle ailelerinden ayrılan öğrencilerimiz benzer şekilde göz yaşlarıyla birbirlerine sarılıyor, yaz okulundan ayrılmanın hüznünü yaşıyorlardı. Birlikte öğrenmiş, eğlenmiş, birlikte oynamışlardı. Aynı şekilde onların gönüllülerle kurdukları güçlü bağlar vedalaşmayı zorlaştırıyor, ellerini bir an olsun bırakmak istemiyorlardı...

2024 yılı Yaz Bilim Okulu'nda bu eşsiz anları deneyimleme fırsatı sunan, kalbi çocuk kalbiyle atan, her biri aklımın kalbimin derinliklerinde iz bırakan İLKİYAR ailesine yürekten teşekkür ederim...

*Dünyayı verelim çocuklara hiç değilse bir günlüğüne
Allı pullu bir balon gibi verelim oynasınlar
Oynasınlar türkü söyleyerek yıldızlar arasında
Dünyayı çocuklara verelim
Kocaman bir elma gibi verelim sıcak bir ekmek somunu gibi
Hiç deęilse bir günlüğüne doysunlar
Dünyayı çocuklara verelim
Bir günlük de olsa öğrensin dünya arkadaşlığı
Çocuklar alacak dünyayı elimizden
Ölümsüz ağaçlar dikecekler...
Nazım Hikmet RAN*

Mehmet ASLAN
Sosyal Bilgiler Öęretmeni
Kumlu Ortaokulu-Kumlu Hatay